

De kinderen van De Grote Beer – groep 1+2

Lees ook van Carry Slee:

Alle kleuters!

Carry Slee

**De kinderen van
De Grote Beer**

groep 1+2

Met illustraties van Aron Dijkstra

Inhoud

Groep 1 – Een kringetje van tralala 7

Een bel met een neus 9

Een nieuw versje 14

Dokter Flapoor 19

De ketting 24

Roodkapje 28

Bakkertjes 34

Het toneelstuk 40

Sinterklaasfeest 46

Een invaljuf 51

Carnaval 56

De verrassing 62

Patat met punaise 68

Groep 2 – Wiebelbiebeltanden 73

De kukelgiechel 75

Te laat 80

Juf is jarig 86

De schooldokter 91

Kerstfeest 97

Sneeuw 103

De munt 109

De schoolfotograaf 114

Een ongeluk 118

Afscheid 123

Daan

Darryl

Kim

Lisa

Frank

Een kringetje van tralala

Een bel met een neus

TINGELINGELING...

Kim geeft papa snel een kusje door de ruit en rent naar haar plaats. Kim zit nog maar drie dagen in de klas, ze denkt dat het de echte bel is. De andere kleuters storen zich niet aan het getingelingeling. Jasper gaat rustig door met handen wassen. Hij heeft onderweg een dropje opgeraapt. Nu zijn zijn vingers helemaal zwart. En Sid, die plaagkop, zit Houda achterna. Mark en Erik spelen natuurlijk weer in de bouwhoek. En er rennen zelfs kinderen op de gang.

TINGELINGELING... klinkt het weer. De kleuters kennen deze bel wel. De bel is vier jaar. Hij heeft handen en voeten en een neus en een mond. En hij heeft ook een naam: Daan.

‘TINGELINGELING!’ roept Daan nog eens hard.

‘Gaat die bel nu alweer? Ik denk dat ik hem even moet afzetten.’

Juf Inge pakt de bel en kietelt hem in zijn buik.

‘Hihhi...’ De bel kukelt lachend op de grond.

‘Hihhi... Hou op, juf... Nee... ik ben geen bel meer,’ hikt Daan.

Juf Inge trekt Daan overeind en gaat daarna weer bij de deur staan.

Frank heeft een koekje voor de juf meegenomen, een rozijnenkoekje in de vorm van een hond. Frank bakt altijd dierenkoekjes, omdat hij dol op dieren is.

‘Hmmm...’ De juf houdt het koekje onder haar neus. ‘Het ruikt weer heerlijk.’

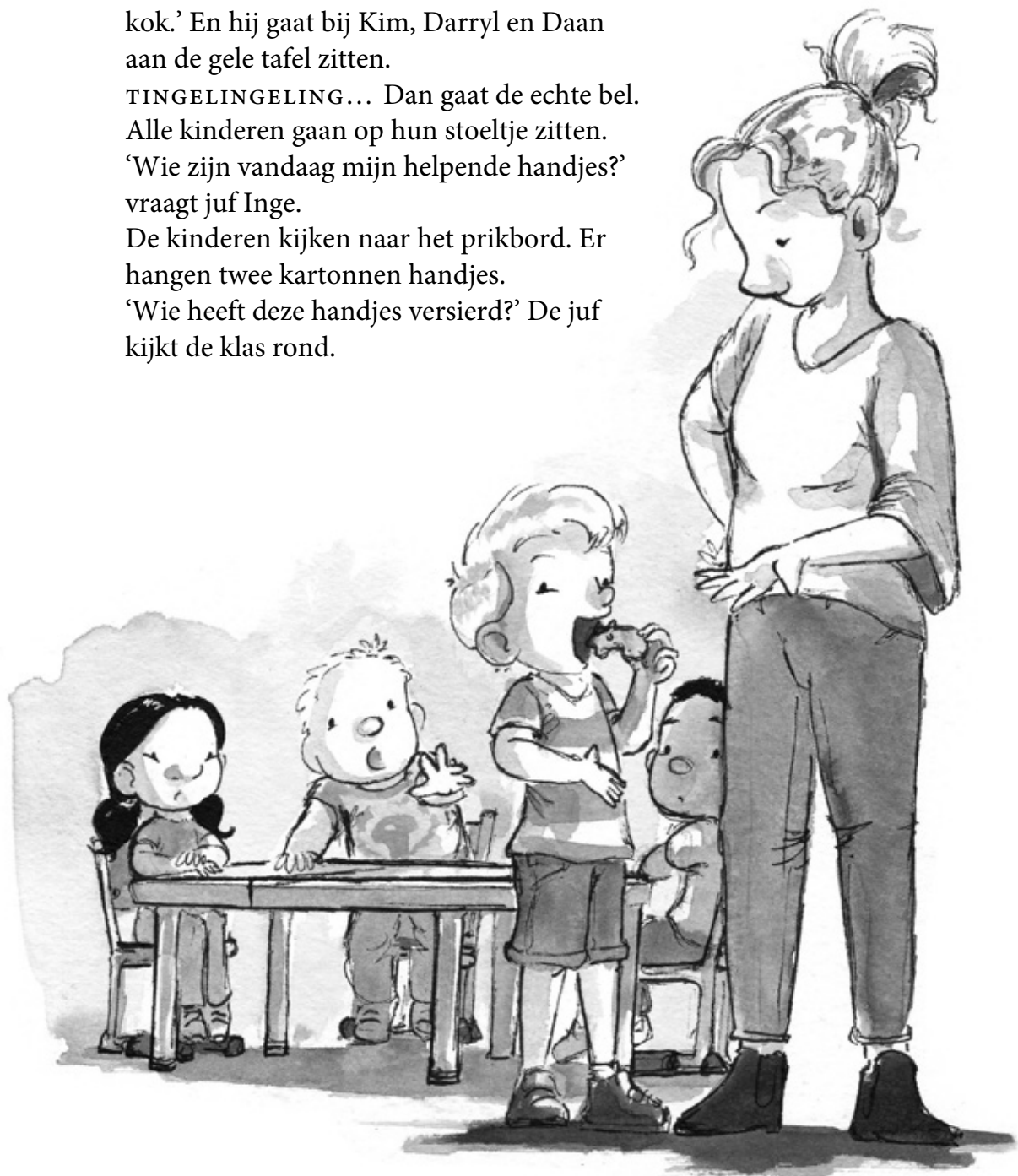

Frank knikt trots. 'Later word ik bakker, of kok.' En hij gaat bij Kim, Darryl en Daan aan de gele tafel zitten.

TINGELINGELING... Dan gaat de echte bel. Alle kinderen gaan op hun stoeltje zitten. 'Wie zijn vandaag mijn helpende handjes?' vraagt juf Inge.

De kinderen kijken naar het prikbord. Er hangen twee kartonnen handjes. 'Wie heeft deze handjes versierd?' De juf kijkt de klas rond.

‘Die is van mij!’ Daan wijst een handje aan.
‘En dat is mijn handje,’ zegt Marloes.
‘Weet je nog wat de handjes doen, Kim?’ vraagt de juf. ‘De helpende handjes mogen de werkjes uitdelen en de prullenmand legen. En in de kring mogen ze naast mij zitten, elk aan een kant.’
‘Ik ben vandaag lekker helpend handje!’ Daan huppelt naar de tafel van juf Inge. Hij pakt het koekje en doet net of hij het in zijn mond steekt. ‘HAMHAMHAM...’
‘Stommerd, dat is niet van jou!’ zegt Frank boos.
‘Welles,’ zegt Daan lachend. ‘Ik ben helpend handje. Ik moet juf helpen haar koekje op te eten.’
‘Geef eens gauw hier! Jij bent een helpend handje, geen helpend mondje.’ De juf houdt haar hand op. Daarna begint ze te zingen. ‘We maken een kringetje van jongens en van meisjes...’
Terwijl de kinderen meezingen, zetten ze hun stoeltje in de kring. Als alle stoeltjes in de kring staan, zegt de juf het ochtendversje op: ‘Goeiemorgen, goeiemorgen, goeiemorgen allemaal.
Nu komen we weer zingen, dansen en springen.
Goeiemorgen allemaal.’
Daan en Darryl kennen het versje al een beetje, want die zitten al een tijdje in de klas. Maar Frank is er pas twee weken en Kim drie dagen.
‘Luister goed,’ zegt de juf. ‘Als ik je naam opnoem, mag je iets vertellen. Daan?’
‘Papa is naar Italië met de vrachtwagen. Over vier nachtjes komt hij pas thuis.’
‘Zo, dat is ver,’ zegt de juf. ‘Wat voor kleur heeft de vrachtwagen van papa ook al weer?’
‘Dat weet ik niet meer zo goed,’ zegt Daan, ‘want hij is een beetje smerig.’
‘Frank?’ vraagt juf Inge. ‘Wat denk je, durf je al iets te vertellen?’
Frank schuift verlegen heen en weer op zijn stoeltje.
‘Ja,’ zegt juf Inge, ‘Frank heeft iets heel spannends beleefd, hè Frank?’